

αίολικόν δακτυλικόν δίμετρον καταληκτικόν εἰς δισύλλαβον

TRICH. 378. 8 sqq. δίμετρον δὲ (*scil.* δακτυλικόν) αίολικόν καταληκτικόν εἰς δισύλλαβον τὸ

ἐκ σέθεν μὲν.

ἔχει γὰρ ἓνα τε πόδα δισύλλαβον καὶ δύο συλλαβάς, οὐχ ὀλόκληρον πόδα τρισύλλαβον.

SCHOL. B in Herphaest. 273. 25 sqq. τὸ δὲ δακτυλικόν αίολικόν κατὰ μὲν τὰς ἄλλας χώρας πάσας ἐπιδέχεται ὡσαύτως τῷ κοινῷ τοὺς τε δακτύλους καὶ σπονδείους ὁμοίως καὶ κατὰ τὰς ἀποθέσεις, τὸν δὲ πρῶτον πόδα ἔχει ἓνα τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον. ὅτε μὲν οὖν ἐστὶν ἀκατάληκτον, δάκτυλον ἢ ἀμφίμακρον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· ἐὰν δὲ καταληκτικόν, εἰς δισύλλαβον μὲν, σπονδεῖον ἢ τροχαῖον ἔχει τὸν τελευταῖον· εἰς συλλαβὴν δέ, ἀδιάφορον. ὑφίστανται δὲ καὶ ἐν τούτῳ κατὰ ἀφαίρεσίν <τε καὶ πρόσθεσιν> δίμετρά τε καὶ τρίμετρα καὶ ἔτι τετράμετρα καὶ πεντάμετρα (μονόμετρα γὰρ οὐκ ἔχει) καὶ ταῦτα καταληκτικά τε εἰς συλλαβὴν καὶ εἰς δισύλλαβον καὶ ἀκατάληκτα. [P.S.]